Ч. 80 (13.029). Львів, середа 13. квітня 1932. Pocztowa opłata zapłacona ryczałtem. Рік LIII.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринок ч. 10, II. пов.
Конто почт. щадн. 143.322.
Адреса для телеграм: „Діло", Львів.
Головний Редактор приймає від 11—12 год. передполуднем.
Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ: Місячно 5·00 зол. Четвертьрічно 14·00 „ Піврічно 28·00 „ Річно 48·00 „
ЗА ГРАНИЦЕЮ: В Америці 1 долар. Франції, Голяндії, Бельгії 20 фр. фр. Італії 7·50 зол., Німеччині 7·50 зол. Швайцарії 5 шв. фр., Чехословаччині 30 ч. к., Румунії 150 лей, Болгарії 7·50 зол., Австрії 7·50 зол.— Зміна адреси 1 зол.

Телеф. Редакції: 29-41. „ Друкарні: 29-26.
В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ.
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 25 сот.

Будучий польський Марінкович.

У КРУТІЖІ ПОГОЛОСОК ПРО НЕДАЛЕКІ ПОЛІТИЧНІ ЗМІНИ В ПОЛЬЩІ.

„Конференція премієрів". — Ордер Білого Орла проф. Бартеля. — Французькі несподіванки. — Мішки з більоном. — Залицянки до опозиції? — Поворот марш. Пілсудського. — Польща і Югославія.

Вже близько 2 тижні минають, як у Спалі, у літній резиденції президента Польщі, відбулася під його проводом конференція 4-ох післятравневих премієрів, при відсутності лише одного такого б. премієра — Пілсудського. Ця конференція, яка не має прецеденсу ані в історії Польщі ані якоїнебудь іншої держави, переведена несподівано, без ясних причин і зясованих цілей, майже у конспіративних умовинах, — була гаслом для політичних поголосок, які миттю залили Варшаву та з неї розлились і по всій провінціональній польській пресі. Два тижні, які ділять нас від отої конференції, не тільки не вплинули на притуплення актуальности тих поголосок, але навпаки — ще й підсилили їхню скількість і їх питомий тягар...

Центральною фігурою конференції був б. пятикратний санаційний премієр проф. Бартель, який відійшов від активно-політичного життя з маркою „парляментарного" міністра, демократа й антаґоніста правлячої нині „полковницької групи". Тому, що кожну появу проф. Бартеля на головному дворці у Варшаві політичні метеорольоги коментують як заповідь чергової зміни уряду „на ліво", у бік „парляментаризму" і „демократії", — то і цим разом поява проф. Бартеля у варшавському Замку й у Спалі викликала справжню сензацію. Зацікавлення публики збільшила таємнича мовчанка самого п. Бартеля, а решти доконав „авторитетний" півофіціяльний комунікат, що проф. Бартеля тому закликали зі Львова до Варшави, щоби в гурті найвищих державних достойників — президента республики Мосціцького, голови ради міністрів Пристора, марш. сойму Світальського і голови ББ. Славека — поговорити на тему ордеру Орла Білого, яким мають його внедовзі обдарувати...

Найдовше втрималася у пресі поголоска, що през. Мосціцький заініціював ту нараду після прочитання звіту про фінансове положення Польщі (в якому м. і. зазначено вже поважний та непередбачений дефіцит бюджету за міс. березень) і після розмови з мін. Залеським, який переповів свої останні розмови у Парижі. Щодо Парижа, то він приніс Варшаві аж кілька дуже й дуже немилих несподіванок. Передусім зійшли на нівець заходи мін. Завадського з цілим штабом урядових фінансових достойників — у справі якоїсь позички: позичка, мовляв, взагалі перед виборами до палати депутованих (і. V.) неактуальна, бо уряд нізащо не хоче в ній анґажуватись; подруге, не привезено з Парижа й другої транші старої залізничої позички (на будову маґістралі Шлеськ—Ґдиня), тому, що „виринули якісь непередбачені труднощі"; потрете, французький соціялістично-радикальний табор, який згідно з усіми даними на небі і землі вийде з найближчих виборів побідником (вже нині кажеться про будучого премієра Франції, лідера соц.-рад. партії, Ерріо), повів загальну кампанію проти віднови французько-польського військово-політичного союзу; врешті по-четверте, безумовно у найтіснішому звязку з усіми трьома першими справами французький премієр Тардіє, муж довіря франц. правиці і 100%-ий приятель Польщі, щиро радив п. Залеському, щоби володіючий у Польщі політичний табор пішов на злагоду з опозицією...

Про все те довго й широко розписується польська преса. До фінансових справ долучилась ще така „бомба", як заповідь приїзду відомого американського „фінансового дорадника" п. Дюї (Девей), який 2 роки тому виїхав із Польщі. Чимало шуму наробила теж справа з збільшенням обігу більону, яке так драстично проявилось у Варшаві, коли в цілому ряді державних установ (сойм, університет і і.) виплатили платні кількакільовими мішками зміклю; ця остання історія має — читаємо у варшавській пресі — найти свій епільоґ у димісії одного з найбільш впливових полковників, нинішнього пресового диктатора, віцеміністра фінансів і делеґата уряду при Раді Банку Польського, п. Коца. Щож торкається суто політичних закулісових сензацій, то до них безперечно належить на першому місці поголоска, що віцепремієр Завадський, швагер голови парляментарного клюбу ППС Недзялковського, дістав уже мандат „навязати розмови" з лівицею. За порозумінням є буцімто сам президент, а також премієр Пристор, — проти порозуміння марш. Світальський і мін. Перацький. Великим „песимістом" виявився буцімто п. Бартель, і таким же „оптимістом" той самий п. Світальський. Врешті ще одна сензація, цілком свіжо спечена: крім президента республики і названих чотирьох б. премієрів у конференції у Спалі буцім то брав участь також ген. Рида Сміґли.

Всі ці і тьма тьменна інших подібних поголосок найшли новий жир у звістці, що марш. Пілсудський раптово перервав свій відпочинок і лікування у Гелюані в Єгипті та виїхав назад до Польщі. Цю звістку попередила інша, що маршал їде до Льондону, нинішнього центру міжнародньої дипльоматії. Цю звістку дочеплено до факту, що недавно їздив до Льондону полк. Бек, віцемін. закордонних справ, який завжди звик „приготовляти ґрунти" маршалові. Чи до Льондону їде Пілсудський, чи до Варшави, чи може до Льондону після Варшави, все одно вся Варшава в один голос твердить, що рішаючою для політичних відносин у Польщі буде чергова „конференція премієрів", цим разом вже також з Пілсудським, на яку цей останній мерщій поспішає і яка відбудеться ок. 20-го ц. м. Дехто йде так далеко, що шукає паралель поміж Югославією і Польщею і — пригадуючи недавню димісію югославянського диктатора ген. Живковича, що під пресією господарського краху і французької дипльоматії та фінансієри уступив місце „демократичному" мін. Марінковичеві — всіляко натякає на „польського Марінковича"...

Від травня 1926 року було вже чимало змін у Польщі. Щоправда, не було ще ніколи такої фінансової і закордонно-політичної ситуації, як тепер. А проте ми належимо до останніх, які повірять, що в травні 1932 року може прийти якась сутня зміна.

Нова партія чи нова політична спекуляція невдачників?

З нагоди підготовчих заходів „Нового Села" до заснування т. зв. „Української Селянської Партії".

У кожному громадянстві найдете доволі амбітних одиниць, які бажають за всяку ціну, не перебираючи в засобах, робити великі громадські карієри, здобувати впливи, ставати авторитетами, дарма, що не мають на те ніяких даних ні у своїй громадській роботі ні у своєму характері. Одначе цією останньою обставиною вони зовсім не зражуються і мандрують до своєї цілі всякими для них можливими, переважно непристойними і негідними шляхами. Коли таке явище оглядаємо в інших народів, то чомуж ми не малиб з ним стрічатись і в нас?

І наша громада має своїх невдачників, які, хоч ніколи нічого позитивного в громадському житті не зробили і хоч за ніяку жертвенну громадську працю не брались, то всеж бажають правити цілою суспільністю, або мріють про те, щоби ціле громадянство коло них вертілося. Вони вважають себе центром усього. Вони все „найкраще знають" і часом навіть вірять щиро в те, що вони виключно на те вродились, щоби кимсь правити, комусь диктувати, когось кудись вести, словом „спасати всіх і вся", без огляду на те, чи ті „всі" цього собі бажають, чи ні. Самозрозуміло, що оперують вони при заспокоюванні своїх амбіцій не серед вироблених під громадським і національно-політичним оглядом гуртів, але переважно серед тих шарів нашого народу, в яких має ще послух наслідком малого громадського вироблення тільки гучна фраза без змісту, патетичний вигук, малощо не пророцька „спасительна" поза, словом демагогія. Такий амбітний неудачник вміє часом заграти на найдразливішій струні селянської душі, вміє підшитись під почування і ментальність селянина, щоби таким чином здобути його довіря, а потім використати це довіря для своїх особистих інтересів і цілей. Він крикне селянинові: „Не вір ніяким „панам" ні „підпанкам" (тобто інтеліґентам) а вір тільки мені, бо тільки я розумію тебе, тільки я обороню твої інтереси. Словом, гуртуйся під моїм прапором, а я, твій провідник, виведу тебе з біди і лиха та дам тобі все, чого захочеш".

Так поступають невдачники. До деякого часу мають вони навіть послух між деякими невиробленими гуртами нашого селянства. Та цей послух находять вони доти, доки не вийде наверх їхня правдива ціль. Тоді невдачники кидаються на інше поле, на іншу ділянку життя і там починають від початку таку саму свою роботу.

А тепер перейдімо конкретно до одної події, що сталася в останніх днях, на очах усіх, у Львові. Маємо на думці підготовчі збори до заснування „Української Селянської Партії". Ці збори відбулися 27. березня 1932 р. Вони були влаштовані дуже хитро. Насамперід відбулися загальні збори кооперативи „Нове Село", яке видає тижневик тієї самої назви, а щойно після них довірочна нарада в справі заснування нової „чисто селянської партії". Головним референтом на одних і других зборах був інж. Воробець. Цей п. інж. Воробець є одночасно редактором „Нового Села". Передтим був він директором знаної в нас „Спілки Агрономів", яку викинув був не так то давно „Ревізійний Союз Українських Кооператив" спомік своїх членів за численні неправильности в діловодстві та торговельних операціях. У заініційованих п. Воробцем нарадах взяли участь запрошені туди селянські посли Гринь Тершаковець і Волод. Кохан. Оба мали на це дозвіл президії УНДО. Крім того були на нарадах і два члени УСРП селяни Остафійчук і Комищук. Всі вони виступили проти основування цієї нової партії. Посли Тершаковець і Кохан гостро скритикували дуже штудерну й замотану програму партії, в якій нема мови про політичні прямування українського народу та назвали цілу ту воробцівську імпрезу отаманщиною.

Довідуємося, що на загальних зборах кооперативи „Нове Село" було 32-ох учасників, а на довірочній нараді в справі заснування нової партії осталось після промов послів Тершаківця, Кохана та селянина Комищука тільки 14 учасників. Орган Українського Національно-Демократичного Обєднання „Свобода" пише про нараду таке:

„Інж. Воробець виголосив реферат: „Чи потрібна нам Українська Селянська Партія?" Він доказував потребу заснування нової партії і представив її програму. Після реферату навязалася довша дискусія. Перший промовляв посол Гринь Тершаковець. Він у довшій промові виказував недоцільність творення нової партії. Зокрема скритикував гостро програму партії, яка нічого не говорить про політичні цілі партії і про стремління українського народу. Посол Кохан у ще гостріших словах виступив проти нової партії і назвав оснування нової партії просто отаманщи-

ною. Ще кількох дальших промовців-селян виступило проти нової партії.

„Всеж таки учасники довірочної наради у голосуванні постановили створити „Українську Селянську Партію". Слід зазначити, що на нараді було присутніх лише 32 особи, в цьому редактори і адміністратори „Нового Села" і що за новою партією заявилося лише кільканадцять осіб. По тій ухвалі ундівці і радикали опустили салю нарад, а новоселівці ухвалили програму партії.

„Програма „Української Селянської Партії" нічим не ріжниться від програми партії, яку в Галичині заложили свого часу адв. Данилович і Твердохліб, а на Волині посли з одиники Певний і товариші. В усіх тих програмах говориться багато про оборону селянських інтересів, а нема ні словечка про великий 40-міліоновий український нарід, про його стремління та боротьбу за здобуття політичних прав. А це ще не все. І інж. Воробець і Данилович і Певний вішають псів на українській інтелігенції і не лишають сухої нитки на діяльности українських культурно-освітніх товариств. Всі вони хочуть боронити українських селян перед українською інтелігенцією і визиском українських товариств. Інж. Воробець і його партія є вручні і не пустили ще виразно фарби та не відкрили ще всіх карт, до якого жолуба хочуть завести селян і тому вдалося їм притягнути до себе невелику кількість збаламучених селян читачів „Нового Села". Загал українського селянства знає добре, що кращу долю для українського народу можна здобути лише збірним зусиллям всіх верств українського народу і тому не дається затягнути в члени такої партії.

„Редактором „Нового Села" і тим, що найбільше добивався заложення „Української Селянської Партії" є інж. Віктор Воробець. Він у „Новому Селі" кидає громи на українську інтелігенцію, і хоче оздоровити всі українські товариства Цей сам інж. Воробець був директором „Спілки Агрономів", аж до її упадку. Спілка Агрономів довела багато українських селян до руїни. Деякі селяни внесли до суду на дирекцію Спілки Агрономів карні доносення за злочин обману, В Спілці водилося таке, що селяни оплачували векслі за побрані товари, а Спілка пускала оплачені векслі дальше в обіг і селяни мусіли їх вдруге викупльовати в банках. Наслідком злочинної господарки Спілки Агрономів понесли селяни і кооператива втрати на суму кількадесяти тисяч золотих.

„Інж. Воробець вибріхується в „Новому Селі", що він, мовляв, на пів року перед упадком „Спілки Агрономів" перестав бути „паперовим" директором Спілки. Пан інж. Воробець незручно викручується. Кожний на власні очі може переконатися про неправдивість його оборони. В суді записується дирекцію всякої торговельної і кооперативної спілки. В тім реєстрі при львівському суді є записаний Віктор Воробець, як директор Спілки, аж до її упадку. Отже на основі судових документів Віктор Воробець є вповні відповідальний за господарку „Спілки Агрономів". Зі сказаного слідує, що п. Воробець вже в „Спілці Агрономів" показав, що вміє. Цей сам інж. Воробець, якого проклинають селяни за його діяльність в „Спілці Агрономів", має відвагу виступати оборонцем селянських інтересів і закладати Українську Селянську Партію". (Гл. „Свобода" з 10. IV. 1932).

Зновже орган Української Соціялістично-Радикальної Партії „Громадський Голос" пише про загальні збори кооперативи „Нове Село" і про політичну нараду так:

„Зі звіту дирекції кооперативи (тобто зі звіту п. Воробця! — *Ред.*) можна було почути, що ґазета має 18 тисяч дефіциту, який ніби повстав з того, що висилано ґазету масово і без замовлення для пропаґанди нової партії (хоч для баламутства писали, що ґазета є безпартійна!). Помимо заклику в ґазеті, що зараз по зборах кооперативи будуть закладати нову партію, прибуло на збори всього двацятькілька осіб уже разом з цікавими, серед яких, крім наших двох товаришів, було ще двох ундівців (Кохан і Тершаковець). Але й серед тих кільканацяти членів кооперативи напував на зборах повний розґардіяш. До Надзірної Ради поставлено аж три листи. На одну з лист поставили були також т. Остафійчука, який з місця запротестував проти того і заявив, що по перше не є членом, а по друге ніколи не буде членом такої кооперативи, в якій працює інж. Воробець, бо він відповідає як директор Спілки Агрономів за те, що в противзаконний спосіб Спілка пустила була далі викуплені селянські векслі. Зараз по зборах кооперативи заповів інж. Воробець збори на основі § 2. закону про збори для оснування партії. Реферат про ту нову партію мав знов інж. Воробець. Говорив усяке, аби оправдати свою кириню. Найцікавіше в його промови, що по його думці між робітництвом і селянством треба поставити китайський мур. На нараді був присутній довгий час поліційний агент, якого президія не мала відваги візвати до придержування приписів закону про збори. Щойно на домагання посла Тершаківця він вийшов зі салі". (Гл. „Громадський Голос" з 9. IV. 1932).

Ось так виглядає „громадська" робота тих наших невдачників, що, провалившись при супроводі селянських плачів у Спілці Аґрономів, забажали спекульнути на „політиці", щоби тільки вдержатись на поверхні життя та виступити в ролі „оборонців" селянських інтересів як лідери нової „селянської партії". Вони, як бачимо, можуть нині пускати в обіг викуплені селянські векслі та кривдити й обманювати таким чином селян, а завтра вбирати на себе тоґи народніх трибунів і виступати в характері оборонців покривджених селян. На щастя такі „трибуни" далеко заїхати не можуть. І скорше чи пізніше самі себе зліквідують. Спекулювати можна було деякий час у Спілці Аґрономів, але на широкій арені громадсько-політичної праці для спекулянтів місця не може бути.

——o——

Двацятьпять літ на народній роботі.

Ювилей праці завідуючого директора „Дністра" Ярослава Колтунюка.

Дня 1. квітня ц. р. минуло 25 літ від хвилі, коли теперішній завідуючий директор Товариства Взаїмних Обезпечень „Дністер" і Кооперативного Банку „Дністер" Ярослав Колтунюк вступив до праці в цих установах. Особа Вп. дир. Ярослава Колтунюка відома не тільки, як директора і знаменитого керманича цих двох наших установ, але теж як громадського діяча в широкому розумінні цього слова. Тому то вважаємо нашим обовязком згадати про цей чималий кусок життєвої дороги і праці Шановного Ювилята.

Дир. Ярослав Колтунюк родився в р. 1882 в священичій родині в Мостах Великих, у Жовківщині. Гімназію покінчив у Перемишлі та вступив на фільософічний факультет віденського, а опісля львівського університету, де покінчив свої студії. Та педагогом не довелося йому стати, бо замішаний в демонстрацію української академічної молоді проти тодішнього декана фільософічного факультету у Львові Фіялка, якого наші студенти обкидали яйцями за визиваюче й образливе поведення, не міг одержати посади в середніх школах. Після цього виїздже на дальші студії до Грацу, де кінчить торговельну академію з відзначенням та зараз же працює практично в Товаристві обезпечень від вогню в Граці. Під впливом пок. дир. Кулачковського вступає дня 1. квітня 1907 р. до праці в „Дністрі" і переходить всі щаблі урядничої карієри, при чому через 6 літ резиґнує добровільно з відпусток, зате виїзджає на фахову практику в ділянці обезпечень до Берна і Єґер, а вкінці студіює і закінчує Інститут для асекураційної техніки в Гановері в Німеччині. Крім того відбуває ще дві довші практики в ріжних австрійських обезпеченевих товариствах, вибиваючися цим між усіми нашими знавцями обезпеченевого діла.

Підчас великої війни веде у Відні всі справи „Дністра" і його заходами вдається врятувати чимало для цеї нашої установи.

В 1912 р. іменовано його секретарем „Дністра", в р. 1920 заступником директора, в р. 1922 заступником завідуючого директора, а в р. 1928 завідуючим директором обох установ.

Крім того не чужа для Ювилята і праця в інших економічних установах, в яких працює від низки літ. Дир. Ярослав Колтунюк є членом Гол. Контрольного Комітету „Народньої Торговлі", членом Надзірної Ради „Центробанку", членом Надз. Ради і директором „Карпатії", директором Спілки „Хром", директором Спілки „Діло", членом Надз. Ради Акційної Спілки (давніше І. Левинський), і т. д. Крім того Ювилят працює безперивно від 24 літ у Головному Виділі „Просвіта" і є там, після теперішнього гол. д-ра І. Брика, найстаршим членом Виділу.

ФЕЙЛЄТОН „ДІЛА" З ДНЯ 13. КВІТНЯ 1932.

МИХАЙЛО РУДНИЦЬКИЙ.

Банальні та ориґінальні твори.

Причина короткого успіху твору або його довговічности в тому, що він розбуджує в нас враження новини. Те „нове" — ріжне для кожної доби, коротшої або довшої: від сезонового моменту до століття, від міліонової маси, що підлягає недузі психози та примхам моди, аж до смаку невеличкого гуртка знавців.

Твір, неначе наша буденщина, мусить єднати в собі елементи „відомого", „доступного", „зрозумілого" з елементами, що розбуджують цікавість. Книжка, образ, симфонія, що не полишають по собі потреби доповнювати їх „новини" власним зацікавленням, нагадують нудьгу сірої днини, подібної до всіх інших. Французька приповідка влучно відокремлює з усіх літературних родів один засуджений на смерть: „Усі роди добрі, з виїмком нудного".

Ми не всилі уявити собі твору, що має зовсім нову ідею або нову форму. „Відоме" і „невідоме" переплутане в найбільше ориґінальному з них не менше дивно та таємно, як наші думки про завтрішню днину із переживаннями нинішньої та вчорашньої. Кожний із нас полишається невдоволений ріжними творами або тому, що вони кажуть нам щось надто відоме, або тому, що кажуть надто чуже.

Нема змоги означити, чи сила твору залежить більше від того, що він продовжує традицію великих своїх попередників, чи зриває з ними. Між формами якогось мистецтва і ідеями нової доби, між ідеями минулих творів і формами нового мистецтва ми творимо неминуче мости, що дозволяють нам переходити над прірвами, над якими перелітають ґенії.

Ґенії знеохочують нас своїм незримим летом над прірвами так само як банальні продуценти будівлею мостів. На кілька цікавих психольоґічних проявів, які виринають при зустрічі з твором мистецтва бракує в нас досі назв, а навіть самих понять.

Автор розчаровує нас, коли домагається від нас занадто великого зусилля, щоби зрозуміти його і коли влекщує нам це зусилля так, що не залишає нічого для наших здогадів і уяви. Переходи від форми твору до ідеї, від ідеї до форми, від думки до думки, від образу до образу назвім **повязкою.** Повязка один із необхідних елементів порозуміння творця зі споживачем, при цьому одна із тайн композиції твору; хист до композиції тотожний із мистецтвом.

Між мистцем і продуцентом тільки така мала ріжниця: що, перший творить усі повязки наново або спонукує читача творити їх, а продуцент чи пересічний талант використовує для виробу „кліші" та „патрони", що заступають винахідну спонуку. Денникарі та друкарі мають на це дуже влучний жарґоновий термін „шпунти". „Шпунти" — готові тексти — реклята, покликиклики, „зерна мудрости" — які можна вкладати у порожні місця, коли нема чим заповнити шпальти або колюмни.

Успіх банальности літератури залежить здебільша від нанизування таких кліш на мотузок популярної теми або ідеї; форма та ідея в такій продукції стають пійлом, доступним для кожного.

Хто зна, чи чар великих творів, які видержують, як каже Шекспір, „напір і тіло часу", не можна би розяснити одним психольоґічним явищем: що вони полишають за собою щось у роді свобідної перспективи, яку можемо виповнити власними барвами. Здається, точніше було би сказати, що сила твору не в його гармонії, а в тому, що каже нам цю гармонію доповнювати: у недосказах.

Недосказане в творі, як у житті, тче довкола нього найкращий серпанок поезії. Поезія — єдине, що в творі не старіється, тому, що вона дозволяє кожній одиниці зокрема, доповнювати її молодість індивідуальними переживаннями, незалежними від перехідних ідей, повязок між атмосферою даної суспільної доби та широкою масою.

Кожний мистецький твір розриває занадто старі повязки між ідеями даної доби і всевладними загальнодоступними формами, полишаючи на їх місці прірви, недосказни. Шляхи, якими в уяві артиста родяться асоціяції, так само таємні, як засоби, якими він уміє перелити їх у форми, що стають для нас почином нових асоціяцій. А проте за кожним разом відчуваємо ясно, як твір, який уважаємо „новим", „талановитим", „ориґінальним" зупиняється на межі, де слово, лінія, звук або барва не всилі передати бажаної ідеї цілком, без решти. Ота „решта" — непередана, несхоплена, полишена як натяк, як спроба відтворити її, як намагане і даремне зусилля — найцінніша частина твору.

Твори, що не старіються, себто ті, що пережили менше або більше століть якоїсь культури, зберігають у собі таку низку образів і думок, що між ними треба невпинно самому

Отсе коротко осяги 25-літньої праці небуденного народнього робітника. Його енергія і витревалість у праці, організаційний хист і безінтересовність відомі широким кругам нашої суспільности. Тому до скромного ювилею, який в дні 3 квітня ц. р. святкував Ювилят в крузі урядовців „Дністра" долучуємо наші щирі бажання ще довгої праці для добра нашого народу, праці, яка стала для Ювилята ціллю життя, а для інших може бути зразком до наслідування.

Висвячення православного епископа-українця

В суботу 9. ц. м. у православному соборі на Празі у Варшаві відбулося свято висвячення архимандрита Полікарпа Сікорського, ігумена жиравецького монастиря на епископа волинської дієцезії з осідком у Луцьку. Акт висвячення перевів митрополит Денис, архиеп. Теодозій, архиеп. Алексій, еп. Симеон, і недавно висвячений еп. Сава в асисті численного православного духовенства, поміж якими були також о. мітрат Мащевський, б. протопрезвитер армії У.Н.Р., і о. мітрат Павликовський з Луцька. На це свято приїхали з Волині численні українські громадяни. Масову участь взяли в святі члени української кольонії у Варшаві. Присутніми були також члени уряду.

Нововисвячений епископ Полікарп виголосив проповідь в українській мові.

При цій нагоді треба згадати, що еп. Полікарп Сікорський походить з Київщини і має нині 57 літ. Скінчив духовну семинарію у Києві і правничий факультет київського університету. Був довголітнім керманичем канцелярії православного консистора у Києві. В 1922 р. постригся в черці і по черзі був ігуменом монастирів у Дермані, Мєніцях, Загайцях і Жирaвицях. На становищі пароха собору у Володимирі Вол. проводив українізацію церкви.

Православний мітрат Рогальський з Рівного, москаль, відомий зі своїх чорносотенних поглядів, який провадив з проповідниці кампанію проти Полікарпа як кандидата на епископа, оголосив заяву, що „переконався у міродайних чинників, що зробив помилку"...

Хто терпить найбільше від крізи?

(Стаття з наших купецьких кол).

Сьогодні нема людини, яка не стогналаб під дiймаючим тягарем господарської крізи: Плачуть і стогнуть усі. Особливого напруження осягнула кріза від часу, коли урядовцям обниженo 15% їхніх доходів. Від того менту піднявся в пресі великий шум. Мовляв, страшна кривда діється урядовцям. Від тоді почала ширитися паніка і мов „рукою відняло", так завмерло на торговельно-промисловім полі всяке життя... І ця мертвеччина на торговельнім ринку тріває досі, бо урядовці, щоби відбити собі втрачених 15% доходів, почали ширити думку „відплати", стримувались від усяких покупок, а що селянство і робітництво вже раніш було в далеко гіршому положенні і з конечности відмовляло собі в найконечніших потребах, то кріза від часу знижки платень урядовцям, поглибилась так страшно, що сьогодні усе виснажене в боротьбі за щоденний хліб, масово тікає від життя.

Хто пригляннеться ближче нашим відносинам, мусить признати слушність, що саме з ментом редукції урядничих пенсій поглибилась кріза і спричинила нечуваний переполох і компдетний упадок на полі господарчого життя... Воно трохи дивно, що відносно малий відсоток урядовців спричинив таку паніку й упадок торгівлі та промислу. На мою думку, не можна цього класти в заслугу урядовців (чи в їх вину), бо, як сказано, їх відсоток за малий, щоби спричинити переворот у господарчому житті. Але тут грає головну ролю факт, що по стороні покривджених урядовців станула вся преса без виїмку, даючи на своїх сторінках місце ріжним оправданим і неоправданим жалям урядовців, внаслідок чого ширилась усюди паніка і навіть ті люди, які могли собі часом щонебудь купити, йдучи за загальною психозою, — стримувались від купна й або берегли свої гроші в сінниках і панчохах, або несли до каси, мовляв, „на чорну годину".

Не говорю цього з повітря і безпідставно. Хтож не вірить, хай переглядає критично напр. кримінальну хроніку в пресі, а побачить, як щодня злодії-вломники крадуть по приватних домах сотні золотих і долярів і читаючи це, мимоволі дивуєшся, відкіля було в того чи іншого громадянина стільки грошей у хаті?.. Або, читаєш нераз банкові звіти і дивуєшся, що в часах такої страшної крізи, **ощадностеві вкладки в касах ростуть, а не меншають...** Значиться весь той шум про нужду і горе був би тут безпідставний...

Не кажу цього на те, щоби доказувати, що в нас нема крізи, що добре нам живеться, але хочу звернути увагу на факт, що там, де не є ще так зле, найбільше кричать і плачуть на крізу, але і компетентні чинники і преса (на мою думку) не хочуть нічого знати, що в нас є такі верстви населення, які на 100% стоять гірше від урядовців!

Тими нещасливими є: селяни, робітники, купці і промисловці. Так, купці і промисловці, ті, про яких говориться звичайно, що це буржуї... Але ніхто цього не бачить, скільки тепер зломаних істнувань у купецьких і ремісничих кругах по наших містах, де доходи тих людей змаліли за останні три роки не на 15%, але пересічно на 50%, а в деяких випадках на 75—100%! Це факти всім легко до ствердження доступні!

А як далеко впали ціни рільничих продуктів, це теж всім відомо. Отже прибутки нашого хлібороба впали не менш на 50% і тепер приглянемося, кого сьогодні кріза найбільше тисне? Коли взяти під увагу факт, що кошти продукції землеплодів і далі кошти продукції промислових виробів не зменшились, а доходи рільників, купців і промисловців змаліли на 50% що найменше, то ясним стане кожному, як важко живеться такому купецтву, що живе виключно з торгу, а той торг нині цілковито упав! А тепер приглянемося, яка кривда діється урядовцям, яким обнижено платні на 15 відсотків? Вони зовсім не тратять нічого, бо дістають вправді 15% менше платні ніж перед редукцією, але зате життя подешевіло майже на 50%. Отже фактично цей покривджений урядовець заробляє на крізі около 35%. Супроти таких спостережень і фактів, наша і чужа преса повинна вдарити в дзвін тривоги і станути в обороні не нібито покривджених 15%-ами урядовців, але дійсно доведених до руїни теперішньою крізою селян, купців та промисловців, які мають доходи зменшені на 50%, (а в деяких випадках на 75%), а чиншi цих всіх кол на податки та ріжні данини, як також на сусп. ціли є ті самі, що були раніше. Внаслідок того ті кола населення ледви животіють, а в деяких випадках, просто загибають і руйнуються матеріяльно, сходячи на жебрачий ціпок, не кажучи вже про те, що кожного дня приносить преса сумні вісти про самогубства купців і промисловців.

Тут повинні забрати голос самі заінтересовані, в першу чергу купці і промисловці, які в господарчому житті кожної держави грають першу ролю. Коли урядовці після знижки платні піднесли крик і загрозили навіть жалобою до Ліги Націй, то купці і промисловці, яким кріза зменшила доходи на 50—75%, а деяких зовсім змела з лиця землі, хай не йдуть до Ліги Націй, бо там однако нічого не діб'ються, але, хай, в першу чергу домагаються зменшення податків, дешевого кредиту, подешевіння оплат за електричне світло, а також **подешевіння чиншу за наєм крамниць.** Цей чинш виносить тепер горендальні ціни і часто-густо купець за цілий місяць навіть стільки не вторгує, щоби міг оплатити чинш за свій льокаль! Думаю, що в цьому напрямку преса повинна йти на руку дійсно покривдженим і найбільше крізою прибитим кола м і тут дзвонити на тривогу, бо коли купецтво і промисл в нас зовсім занепаде, та поділить долю тих сіл, де люди не запалюють вечорами світла, обходяться без соли, бо нема її за що купити, — тоді тим панам, які плачуть з приводу знижки своїх платень, буде далеко гірше, бо тоді грозить їм небезпека, що взагалі ніякої пенсії не дістануть! Годі нині плакати і ратувати рожі, коли горять цілі ліси...

Г. Г.

будувати повязки; вони повні недосказів — невпійманних переходів від висловленого до невисловленного, від зрозумілого до здогадного, від осяжного до незбагненого.

Нема естетичного правила ні професійного секрету, як і коли зупинятись на межі тих засобів, якими артист орудує. Чехов радив молодим письменникам відрізувати яко мога часто закінчення у написаному нарисі, тому, що знав нахил своїх земляків „фільософувати", робити загальні висновки з приводу одного явища. Коли Метерлінк звеличує мовчанку як стихію правди, він хоче цим висловити свою нехіть до слова, що мусить переходити процес „стандаризації".

Нема нічого важчого у мистецтві, як заступити думками те, що є чистим враженням і не може бути льогічно розяснене. Привабливість твору притаєна в тій самій чутливості письменника, що ніжність і смак деяких людей не дуже освічених і не дуже індивідуальних, а проте свідомих, до яких меж сягає їхня інтелігенція.

Тайну цієї вражливости розяснює нам найкраще жіноцтво чаром свого впливу на уяву творців. Тільки великі мистці вміють так само, як жінки, добувати силу із своїх слабощів. Одні та другі родять свій найкращий світ із мрії. Т. зв. недосказн — спонуки домріяти те, що могло би втратити свій чар від надто повної форми.

Загальна ідея не повніша від мрії, що шукає свого образу між ріжними живими формами життя, з яких кожна розчаровує уяву своєю вже ...сигненою формою.

Ширіть наш часопис!

Нова шпигунська афера.

В погоні за тайнами польських хемічних фабрик.

Катовицька „Польонія" видрукувала депешу з Варшави, в якій говориться про сензаційне арештування агента одної з сусідських держав, який старався викрасти тайни продукції польських хемічних фабрик. У тім напрямі працював він на терені домбровського і горішношлеського району. Арештованого інж. Фокса перевезено до мокотовської вязниці. Подробиць згаданої афери „Польонія" не подає, бо з огляду на слідство судові власти не хочуть їх публікувати.

Трагедія над Дністром.

Зі звідомлення париського журналіста.

Жахливі вісти, які йдуть знад берегів Дністра, відбились уже голосним відгомоном у всьому світі.

На сторінках париського „Журнал-ю" оповідає Ж. Лондон враження зі своєї поїздки до Румунії, куди вибрався перед самим лат. Великоднем, аби стрінути там цих сміливих втікачів, що щасливо видерлись із пащеки смерти.

У захисті найшов він мущин і жінок, старців та дітей, які просто божевільно раділи тим, що ціло перейшли кордон, тобто щасливо перейшли Дністер. У більшости вони в такому стані здоровля, що для них необхідна шпитальна опіка. Всі вони вважають себе вибранцями долі, бо хоч хорі, чи покалічені, то всетаки бодай вільними почуватись можуть. Буває, що дcensus на територію Румунії цей чи інший з них божеволіє з радости.

Лондон розмовляв у захисті з Микитою Буковиним, що саме переплив Дністер зі 6-літним синком. У дорозі отримав дві кулі та вмирав. Жінку та малу донечку всадив у бочку і пустив на хвилі Дністра. Тепер допитувався неспокійно за їхньою долею. На жаль, — як інформував Лондона директор румунської прикордонної сторожі — бочка затопилась. З усієї сімї тільки хлопець врятувався, бо старий швидко помер.

Мешканці захисту — мимо внутрішнього щастя ізза щасливої втечі — так фізично і духово вичерпані, що назагал роблять враження, немовби в них уже не було ніякої охоти до дальшого життя. Ось один, до краю змучений, лежить зі замкненими очима, а на всі питання відповідає тихо:

Ви навіть не доміркуєтесь, що там діється.

—o—

Повінь в Рівному.

(К.—С.) У неділю, 3 квітня ц. р. річка Усте виступила з берегів. Вода все більше й більше прибувала. В середу вже досягала 4 метрів у височінь і залляла цілі прибережні квартали. Комунікацію в затоплених місцях піддержували човнами. Ратунковий комітет, що складався з військових, адміністраційних та муніципальних органів, працював день і ніч, ратуючи потерпівших від повіні, яких нараховується до кілька сотень родин. Дижурні урядовці магістрату давали потерпівшим мешкання і харчі. Тим, хто лишився на першому або другому поверсі якогось затопленого будинку, подавали поживу на тичині або шнурами, підїхавши на човні. На протязі тижня Рівне було відірване від околиці, наслідком чого піднеслися ціни на продукти.

—o—

З природи й техніки.

Продукція золота і світова кріза.

Якщо ми схотіли би вичислювати причини нинішньої світової крізи, мусіли би теж згадати про нерівномірний розподіл запасів золота та його розмірно невелику кількість. Запаси золота розділені нерівномірно тому, що скупчені вони у великій кількости у сховищах паризьких і нюйорських банків тоді, коли інші краіни відчувають його недостачу. Зновже загальна кількість золота розмірно невелика тому, що голод золота в світі більший від тої кількости золота, яку світ може випродукувати. Нпр. від січня 1929 р. до квітня 1930 р. накопичила Франція і Америка півтора разів більше золота від тої кількости, що її випродукували в тім часі всі копальні світа разом.

Дальше запас золота банків повинен збільшатися рівночасно зі зростом населення та зі збільшеними у звязку з цим торговельними оборотами. Ця надвишка золота повинна рівнятись у краях, що мають золоту валюту, що найменше 3 проц. річно. Крім цього золото має попит у дентистів, ювелірів та промислі. Якщо зважити ще цю обставину, що деяка кількість золота затрачується чи то на дні моря, чи то в гробах людських цвинтарів, загальне запотребування золота доходить річно до 4,9 міліярдів золотих золотом. Одначе не зважаючи на зростаючу з кожним роком продукцію (в 1924 р. 3,49 міліярда золотих золотом, в 1927 р. 3,57 міліярда золотих золотом, в 1929 р. 3,71 міліярдів золотих золотом), копальні золота можуть нині достарчити золота щонайбільше вартости тільки 3,8 міліярда золотих річно, з чого більш як половину достарчає південно-африканська унія (там теж находиться найглибша копальня світа взагалі: Вілледж Дін Майн положена 2500 метрів під землею!), одну девяту частину Зединені Держави Півн. Америки, одну одинацяту Канада. Одначе збільшити помітно світову продукцію золота ледви чи вдасться без огляду на зусилля великої кількости працюючих при цьому робітників (220 тисяч!) та не вважаючи на значний вклад машин та капіталів. Лишається тільки одна рада, а саме відкрити нові поклади золота. За такими покладами шукають саме канадійці в околицях заливу Гедсона, запрягаючи до розшуків навіть літаки. Найновіші непотверджені вістки кажуть, що відкрили багаті жили золота на Філіпінах, біля міста Оагія

Нюйорське „Радіо-місто“.

Вже пів року будують у Ню Йорку між 5-ою і 6-ою Авеню та між 48-ою і 51-ою вулицею „Радіо-місто („Радіо-Сіті“). На основі інформацій автора і будівничого цього „Радіо-міста“ Роттафеля (знаного теж під прізвищем „Роксі“) воно міститиме адміністраційні будинки та „студії“ всіх американських радієвих товариств, оперу на 2500 осіб, спортовий майдан на 25000 осіб, кіно на 8000 осіб, величаві палати для мистецьких вистав, дальше ресторани, бари і дансінґові палати найріжніших народностей, а також спеціяльні „студії“ для знимок тонової фільми та записування тонів на грамофонових кружках.

Не прибільшуючи можна сказати, що проектоване „Радіо-місто“ буде найбільшим „місцем розваги“ на всьому світі. Повстане воно на місці спеціяльно зірваних каменичних бльоків, на ґрунтах „короля нафти“ Рокфелера. Щоб обійти довкола „Радіо-Сіти“ треба 12 хвилин ходу. Найвищий будинок цього міста матиме 66 поверхів. Для будови цього „міста“ треба буде приблизно 150 тисяч тон стали та 30.000 шиб. Кошти будови виладуть на 500 міліонів дол., закінчення її треба сподіватися в 1934 р.

Одначе найбільший подив мають викликати спеціяльно заведені на дахах домів „Радіо-Сіті“ розкішні сади і парки, куди будуть заходити ті мешканці Ню-Йорку, що захочуть забути на хвилину про свої щоденні турботи.

Помптинські багна урожайними полями.

У 1926 р. фашистівський уряд почав відводнювати славні помптинські багна, що розлиті на полудне від Риму на просторі 750 квадратних кільометрів, рівнобіжно до морського побережжа Лаціюм. У давнині була це урожайна рівнина, досить густо заселена (23 міста!). Одначе ріки Астура, Амазен і Уфенс залили зчасом ці плодовиті поля. Спроби осушити ці багна, переведені Юлієм Цезаром та Авґустом, Теодозієм Великим і папою Пієм VI. удалися тільки частинно. Щойно у 1926 р., коли перевели докладні топографічні і ґеольоґічні досліди, почав італійський уряд систематично осушувати помптинські багна. Розпочаті праці ідуть у двох напрямах: 1) відпроваджують води гірських рік каналом до моря і 2) обнижують помпованням рівень зашкірної води.

З проектованих двох каналів, один уже викінчений. Так само із проектованих 13 помпових стацій працює вже 4. З проектованих 500 км. шляхів вибудували досі 200 кільометрів. На осушеній землі осяде 30.000 людей у 5.000 селянських загородах, які частинно вже вибудовані (для робітників, занятих при меліорації). Усі праці будуть викінчені в 1934 р. Осушення і меліорація буде коштувати 150 міліонів зол.; досі видали на цю ціль 50 міліонів зол. Кольоністам дають при наділах землею точні вказівки для плодозміну і плекання худоби.

Новий літак-велитень.

„Німецька повітряна ганза“ закупила новий великий літак „До. К.“. Це один з найрентовніших і найбезпечніших літаків. Має він чотири холоджені повітрям, мотори марки Вальтер-Кастор, справности 240 коней кожний. Навіть коли три мотори перестануть працювати, літак може летіти далі безпечно і то довільною кривиною. Ця обставина незвичайно важна підчас летів над високими горами. „До К.“ може з повним вантажем осягнути висоту 4000 метрів навіть тоді, коли один мотор зупиниться. Пересічна швидкість літака 200 км. на годину, максимальна 227 км. на год. Хоча „До. К.“ має аж чотири мотори, він економічніший від літаків, що мають тільки три мотори. Надається він спеціяльно до летунської комунікації на великі віддалі, нпр. до комунікації понад Альпи та нічних летів.

Філія „Союзу Українок“ на львівський повіт.

Дня 3. квітня ц. р. відбулися перші Установчі Загальні Збори Філії Союзу Українок на місто і повіт Львів. Збори відкрила п-ні Дмоховська, пропонуючи п-ню Павликовську на предсідницю, а п-ню Веґерову Ст. як секретарку. В імені Централі Союзу Українок склала привіт філії п. посолка Мілена Рудницька зазначуючи, що Головний Виділ С. У. відчував все недостачу філії на місто Львів, та що львівське жіноцтво не мало організації на львівськім терені, бо Централя була занята працею цілого краю. Відтак п. посолка начеркнула шляхи і пляни праці для філії у майбутньому, підчеркуючи, що філія у Львові повинна стати взірцем для філій у цілому краю. Завданням філії С. У. є перевести організацію жінок м. Львова, приєднати їх до філії та звязати їх працю у секціях, а також повести енерґійну працю над освідомленням селянського жіноцтва львівського повіту. Над рефератом пос. М. Рудницької вивязалася жива дискусія. Опісля Комісія-матка запропонувала до Виділу філії такі пані: п-ню Колтунюкову як голову філії, а на членів Виділу: п-ню Конрадову, п-ню Дмоховську, п-ню Лотоцьку, п-ню Крохмалюкову, п-ню Паньчишинову, п-ню Веґерову, п-ню Люстіґ, п-ню Струмінську і п-ню Мудрикову. Контрольна комісія: п-ні Макарушкова, п-ні Кміцикевичева і п-ні Палієва. Загальні Збори одноголосно цей вибір приняли.

Філія „Союзу Українок“ є при вулиці Підвалля ч. 7. І. поверх і там треба звертатися за всякими інформаціями.

Кріваві події на кордоні Азербейджану.

Закордонна преса довідується про ганебну масакру людей на пограничу Азербейджану. Наслідком масової втечі населення Азербейджану до Персії радянська влада оголосила над кордоном воєнне положення. Не зважаючи на те, багато втікачів хотіло перейти ріку Аракс, що є границею між Радянщиною та Персією. Втікачі, яких назбиралося до 600, пробували дістатися до місцевостей Ардебілю і Карадаку на перському боці. Тому, що радянська кордонна сторожа стріляє на втікачів, вони зорґанізували в Азербейджані кілька повстанчих відділів, що зі зброєю в руках намагалися перейти на перський бік. Біля Кудаферич більший відділ азербейджанських повстанців звів справжній бій з більшовицькою сторожею. Більшовики засипали втікачів скорострільним вогнем і багато їх впало, але більшість перейшла таки до Персії.

Після виборів німецького президента.

БЕРЛІН, 11. IV. ПАТ. На думку міродатних кол вислід другого голосування, особливо коли взяти на увагу голоси, віддані на Гінденбурґа, відповідає зовсім сподіванням. З фактом, що Гітлер дістане теж значно більше число голосів між передтим, рахувалися, однак це не пояснює зросту голосів, відданих на Гітлера, аж на 2 міліони. Треба приняти, що поверх міліона голосів, втрачених комуністичним кандидатом Тельманом, впали саме на Гітлера. Всеж таки Гінденбурґ осягнув абсолютну більшість, переступаючи її навіть на 1 міліон голосів. У вчорашніх виборах зріст голосів на Гінденбурґа показався в 31 округах на загальне число 35. Голоси віддані на комуніста Тельмана впали у всіх округах на третину. Міродатні кола не таятьназагал факту великого зросту голосів на Гітлера, підкреслюючи величезне значіння теперішньої розгривки для виборів до пруського сойму.

При зміні адреси просимо подавати й стару адресу.

Політичний процес в Рівному.

Від 8. квітня ц. р. в рівенському окружному суді відбувається політичний процес проти 33 осіб, обвинувачених в приналежности до комуністичної організації, що мала на меті відірвання частини польської території і прилучення її до Української Радянської Республики. Між обвинуваченими знаходиться бувший урядовець маґістрату Шерман, засуджений перед кількома місяцями на 12 років тяжкої вязниці за шпигунство і міський радний Мордко Шнайдер. Обвинувачені — рівничане, жидівської національности у віці 18—28 літ. В процесі також фіґурує кілька жінок, з яких одна замужня.

—o—

У краю міліонерів.

Американські парадокси, наслідки крізи.

В одній чужинецькій ґазеті, в оріґінальній кореспонденції з Ню Йорку на тему безробіття, читаємо між іншим осьщо:

Замітне, що богато американських рентієрів забирає всі ощадности і їде ...в Радянщину. Там купують вони державні радянські папери і мають надію жити спокійно з „обрізування купонів“. Коли недавно один із американських журналістів спитав такого „еміґранта“ до СРСР., що змушує його замешкати в комуністичному раю, отримав у відповідь: там бодай мають уже революцію за собою...

Такі випадки є щоправда спорадичні. Зате богато сильніше позначується зріст настроїв і реемiґраційної хвилі до Европи. Тут — як думає пересічний американець, який кілька чи кільканацять літ тому виїхав із своєї батьківщини — є бодай пайки для безробітних... В Америці і того немає...

—o—

По широкому світі.

В домівці ґаймвери в Ґрацу викрила поліція тайну ляборaторію вибухових матеріялів і трійливих ґазів.

В Еквадорі ґрупа революціоністів опанувала порт Ґваайквіяль і фльоту.

В Мінхені згоріла торгова галя й кільканацять домів, причому попеклося й затроїлося 82 осіб.

Чехословацька рада міністрів видала розпорядок, яким знизила час військової служби із 18 на 14 місяців.

В московському комісаріяті закордонних справ підписали 9. ц. м. умову в справі правних взаємин на польсько-радянській границі.

АВСТРІЯ ЗАМИКАЄ КОРДОНИ.

ВІДЕНЬ, 11. IV. ПАТ. Канцлер Бурещ заявив на виб. зборах у Ст. Пельтені, що уряд ухвалив приготовити список товарів, яких привіз обмежать. Австрія мусіла зробити це, щоби показати, що може виступити сама чинно, коли інакше годі. Коли Австрія не дістане помочі, впустить лише ті товари, яких потребує та за які могтиме заплатити. Розпорядки ті звернені проти всіх держав. Платень службовцям не зменшать.

—o—

ІРЛЯНДІЯ ХОЧЕ ПРИЯЗНИ З АНҐЛІЄЮ.

ЛЬОНДОН, 11. IV. Де Валера в промові в Еніс сказав, що Ірляндія бажає справжньої приязни з Анґлією. Це може статися лише на основі повної рівности обох держав. Ірляндія це не британська кольонія, а ірляндський нарід один із найстарших у світі.

—o—

УСПІХИ ГІТЛЕРІВЦІВ.

КЕНІҐСБЕРҐ, 11. IV. ПАТ. Вислід виборів до рільничої палати в Кеніґсберзі, які відбулися перед кількома днями, є справжньою сензацією. На основі провізоричних обчислень гітлерівці здобули 50 мандатів, союз хліборобів 21 мандатів, союз доміньських селян 5 мандатів.

ОСТАННІ ВІСТИ

ПІЛСУДСЬКИЙ ВЕРТАЄТЬСЯ НА БУКАРЕШТ.

У колах близьких до польського уряду кажуть, що тепер Пілсудський не поступить до Льондону, а вернеться просто до Польщі в пятницю вечером або в суботу рано. Їхатиме на Констанцію—Букарешт. Можливо, що в Букарешті побуде 1—2 дні. Конференція премієрів у Синаї при участи Пілсудського відбудеться 25. квітня. Політичні кола сподіються, що на тій конференції порішать ріжні господарські та фінансові питання.

ЗНИЖКА ПЛАТЕНЬ ПРОВІНЦІОНАЛЬНИХ СЛУЖБОВЦІВ?

У варшавських поінформованих колах кажуть, що уряд хоче привернути столиці половину скресленого столичного додатку, а це тому що дорожня зростає. Так службовці, яким зменшили цей додаток на 20 проц., дістали би назад 10 проц своїх платень. Та рівночасно в тих колах висувають плян знизити на дальших 10 проц. платні службовцям на провінції. Це зробили би з ощадности та й тому, що життя на провінції, мовляв, дешевше.

ПАШПОРТИ ПОДОРОЖІЮТЬ.

Є чутки, що польське м-ство скарбу задумує підвищити в найближчому часі оплати за закордонні пашпорти до 100 проц. Введуть теж значні обмеження у видаванні пільгових пашпортів.

РОЗЗБРОЙНА КОНФЕРЕНЦІЯ РАДИТЬ ЗНОВУ.

ЖЕНЕВА, 11. IV. ПАТ. Роззбройна конференція почала сьогодні наново наради. Гендерсон обговорив дотеперішні висліди праць конференції. У дискусії амб. Зл. Держав Гібсон сказав, що конче треба зменшити збросння. Почуття небезпеки викликає побоювання інвазії ворога, а це побоювання виходить із деяких родів зброї, які дають напасникові перевагу. На початку війни найсильніші твердині заняла тяжка артилерія. Грізною зброєю є теж танки та гази. Скасування тих родів зброї приверне перевагу обороні перед нападом.

БРІНІНҐ ПОДАВСЯ ДО ДИМІСІЇ.

Канцлер Брінінґ після зложення рапорту президентові Гінденбурґові з висліду виборів зголосив димісію усього кабінету. През. Гінденбурґ просив канцлера Брінінґа, щоби відступив від того наміру. Канцлер застеріґ собі час до надуми, тому годі передбачити, які будуть наслідки зголошеної димісії. Політичні кола зазначують, що до обсади є дві теки: м-ства закордонних і внутрішних справ. На становище міністра закордонних справ висувають держ. підсекретаря Більова й амбасадора Надольного на становище міністра внутрішніх справ дотеперішнього „динкового диктатора“ д-ра Герделера.

НОВИНКИ

— **Масові арешти на Волині.** Дня 5. квітня ц. р. поліція арештувала в Сарненському повіті і відправила до рівенської вязниці 34 особи, запідозрені в приналежности до К. П. З. І. 5 осіб втекло невідомо куди перед арештуванням.

— **Українські вироби в Америці.** По великих „департаментових“ склепах в Ню-Йорку продають від довшого часу вироби з України. Є це переважно ручно роблені плахти в найріжнородніших красках та килими. Написи на цих виробах: „Вироблено на Україні“ — по англійськи: „Мейд ін Юкрайнія“ — вказують на жерело, відки їх спроваджують. Побіч цього є теж початка заводів з Харківщини, де ці килими та плахти виробляють. В Америці вживають плахт до декорацій і їх спроваджують під іменем „старинних річей“ — „ентикс“. Вишивки з України продають в так званім „Російськім Базарі“, заснованім в Ню-Йорку. Є це вишивки на ручно зробленім полотні, з котрого зроблені готові мужеські й жіночі сорочки.

— **Опечатали кооперативу в Рівному.** Дня 6. ц. м. вечором налетіла на кооперативу „Українсько-Хліборобсько-Торговельного Товариства“ в Рівному поліція, перевела трус і нічого не знайшовши, її опечатала. Тепер роблять заходи, щоб кооперативу назад відкрити, але просять „зачекать“: ще мають час...

— **Вкрали фякра.** У Львові на Бернардинській площі біля каварні „Севіля“ вкрали Ст. Скородецькому фякра, запряженого в пару коней, вартости 1.500 зол. Поліція дізналася, що ті фіякерські коні купила Роз. Кацова в Дублянах. Поліцая, який прийшов відібрати вкрадені коні, Кацова вибила по лиці. Поліцай зранив Кацову легко багнетом. Коні й фіякра відібрали, а Кацову арештували.

— **Фальшівники грошей.** Львівська поліція зліквідувала шайку грошевих фальшівників під проводом Володим. Петрини, що мешкала в селі Запитові й пускала серед населення фальшиві ніклеві та срібні монети.

— **Грабіж.** Вечером 4 ц. м. на мешканку хутора Захоровець, пов. Сарни, Катерину Остапчук напали озброєні бандити, побили її й зрабували з комори 64 кг. сала і 80 кг. жита. Ограблена пізнала трьох сусідів: Андрія Доминика, Степана Остряба і Миколу Зіму. За напасниками вислано погоню.

— **Пожежі.** В Підкамені (пов. Броди) згоріла хата Гр. Вишневського. Вогонь перекинувся на будинки Й. Борща. Шкоди є на 8925. — Оноді згоріли в Дубю будинки Петра Стецика й Андр. Жолковича. Шкоди є на 10.000 зол. — У Волі Жовтанецькій (пов. Жовква) вибухнула пожежа в хаті Вас. Валька. Вогонь перекинувся на сусідні будинки. Згоріли дві хати, дві стодоли, три стайні, один шпихлір, мертвий інвентар, разом вартости 10.000 зол. При гашенні попарився Іван Галанюк, його дочка й син.

— **Смерть із драбини.** У Нижбірку (пов. Чортків) упав із драбини 67-літній Мойс. Якубович і згинув на місці.

— **Грабіж у білий день.** У Бориславі 9. квітня ц. р. на очах 30 людей злодії відчинили підробленим ключем харчову кооперативу при вул. през. Мосціцького й забрали 1600 зол. готівки та трохи товарів. Прохожі й поліція зловили двох спільників крадежі. Справжніх злодіїв шукають.

— **Великий скандал.** В справі арештованого у Варшаві бібліофіла Ромуальда Земкевича, що подавав себе за інжиніра механіка, виходять на яву подробиці, що сильно компромітують середовище, в якому він обертався. Удаючи вченого і бібліофіла, він вештався по музеях і бібліотеках, був членом ріжних поважних товариств і заприязнився з найкращими громадянськими колами. Тимчасом окрадав музеї та бібліотеки і вкрадені предмети продавав. Слідство викрило, що він не був ніяким інжиніром і мав всього два курси київської політехніки, а проте в 1919 р. став урядовцем залізничої дирекції у Вильні, а пізніше референтом 7-го службового ступня у варшавській контрольній палаті. Перед війною був занятий в ріжних приватних фірмах, де дався пізнати як клептоман. В цьому році міг обходити 25-літній ювилей своєї клептоманської діяльности .

— **Пачкування експортованого польського цукру до — Польщі.** Загально відомо, що Польща продає цукор за кордоном по ціні 5 разів дешевшій від його ціни краєвої. Цю демпінґову калькуляцію знаменито використовують пачкарі, які той сам цукор нелегально перевозять назад до Польщі, що при згаданій ріжниці цін їм це прекрасно калькується. Слід того рода шайки контрабандистів найшла польська влада на границі Лотви.

— **Найбільше крадуть у Польщі, так каже статистика.** Головний статистичний уряд опрацював дані про злочини в Польщі в 1931 р. Найбільше даних торкається, як звичайно, крадежей. Було їх 356.114, у цьому 39.730 крадіжей з вломом. З інших проступків занотували: 597 держ. зради, 131 шпіонажі, 4011 інших політичних проступків, 543 дезерції, 46 інших проступків проти військової сили та держави, 246 перекупств службовців, 2689 тайних горалень, 1006 пачкарств, 12.553 волокитв і прошацтва, 63.405 пиячання, 3829 підпалів, 1596 фальшівництв грошей, 1502 убивств, 1309 грабіжей.

— **Віддадуть дитину за нові банкноти.** Тому, що Ліндберґ подав поліції числа банкнотів, які виплатив бандитам, бандити повідомили Ліндберґа, що віддадуть йому синка, коли вимінить їм банкноти. Нюйорські часописи під проводом „Дейли Нюз“ визначили нагороду 50.000 дол. за інформації, завдяки яким Ліндберґ дістав би свою дитину до 10. травня.

— **Виклад про асфальтові дороги.** Дня 14. квітня (середа) ц. р. в 6.30 год. вечора в салі Укр. Технічного Т-ва при Костюшка 5/I. інж. Ю. Пясецький відчитає реферат на тему „Асфальтові дороги“. Просять відчит численно відвідати в гостям все раді.

— **Управа Діточої Оселі в Підлютім** під опікою Українського Краєвого Т-ва Охорони Дітей і Опіки над Молодю повідомляє, що цього року відбудеться **Діточа Оселя в місяці липні** для дівчат, а в **серпні** для хлопців. Оплата 60 зол. за місяць, платна в двох ратах. Приймається дітей у віці від 7 до 14 року життя. Постійна лікарська опіка. Харч пять разів денно. Опікун оселі о. **А. Бучацький.** Зголошення, враз із 1-ою ратою слати до 15. травня на адресу: **Степан Курилович,** студ. техн. **Львів, вул. Театинська ч. 27/II. п.**

— **В справі посад у „Маслосоюзі“.** Заінтересованим петенткам і петентам, які внесли подання до „Маслосоюзу“ в справі приняття на посади, подаємо цею дорогою до відома: Вільних посад в „Маслосоюзі“ під теперішню пору нема. З цієї причини неможливо узглядіпити не то всіх, але навіть частини постійно напливаючих подань. На 219 подань, розглянених на засіданні Дирекції дня 7. квітня ц. р., не узглядінено 212 подань, а принято всего 7 практиканток, виключно на сезон для обсади літниськових склепів. Приняті будуть повідомлені. Хто не одержить повідомлення, значить, що його подання не узглядінено. Долучені до подань документи можна відібрати в Секретаріяті „Маслосоюзу“, Львів, Косцюшка 1а. Якщо в „Маслосоюзі“ будуть вільні місця, розпишеться конкурс. Наразі виглядів нема і зайвим є вносити нові подання та витрачувати гроші на пересилку

Дирекція „Маслосоюзу“.

—o—

З театру.

Дві вистави „Українського Театру ім. І. Тобілевича“ у Львові.

Песи не нові та тисячі ще їх не бачили на нашій сцені. Театр, що приїзджає на один день до Львова тому, що не має салі, не жде навіть рецензії на песи, які провінція бачила вже раніше. Недільна публика, що прийшла на ці вистави, може й не звернула уваги на найбільше болючу обставину: сцену та те вузьке проваля, що зветься кулісами та роздягальнею. Половина енергії артистів іде на боротьбу із чисто фізичними перешкодами, щоби зручно дістатись на сцену і ще зручніше на ній поводитись. Це не тільки акторська гра, але й циркова акробатика.

Чим є вигідна сцена для оперетки та декорації в ній, усі знають. Найкраща гра не вистачає, найкращий голос розсівається. Треба подивляти настрій і гумор наших артистів, що на саму думку про дошки, які тріщать під їхніми ногами, не блíднуть і не скреготять зубами. Нема для них більшої кривди, як оцінювати їхню гру серед такої атмосфери. Ансамблева гра мусить заломлюватися від одної недотягненої ролі.

Факт, що наша публика не тільки чисто недільна, йде до театру, знаючи всі ці недостачі, це найкраще признання для таланту та зусилля артистів. Факт, що наша театральна площа десятки літ стоїть відлогом і весь комітет, який опікується нею, не зважився досі зробити ніякої спроби, щоби замість тих чужих торговельних будок дати нашим артистам якунебудь салю це теж найкраще признання для тих діячів, що морально відповідальні за цей ганебний стан.

—o—

СПОРТ.

Розгривки за мистецтво львівської „А“-кляси.

Як ми вже вчора згадали розгривки за мистецтво „А“-кляси відбудуться в одній групі. Перша тура змагань „України“ представляється осьтак: 24. IV. Били Ожел — Україна, 3. V. Ресовія — Україна, 5. V. Україна — Гасмонея, 8. V. Україна — Лехія, 15. V. Чорні І. Б — Україна, 16. V. Україна — Ольд Бої, 22. V. Погонь І. Б — Україна, 26. V. Польонія — Україна, 29. V. Україна — Сокіл Другий, 12. VI. Україна — Світезь, 26. VI. Погонь (Стрий) — Україна, 29. VI. Україна — Ревера. Пункти добуті і страчені з лігowими резервами рахуються, зате змагання з Ольд-Боями не матимуть ніякого значіння.

—o—

Біржа.

Гроші.

Американський долар 8·80·00—8·89·57, канадійський долар 7·91·00—7·91·50, чеська корона 0·26·50—0·26·75, австрійський шілінг 1·05·00—1·10·00, румун. лей 0·05·00—0·05·50, французький франк 0·35·00—0·35·20, швайцарський франк 1·73·00—1·73·50, фунт штерлінґів 33·80·00—34·10·00, радянський червінець 0·00—0·00, німецька марка 211·85—[illegible]

Дописи.

ЗБОРІВ. **Аматорський Гурток при філії „Просвіти“** в Зборові святкував в неділю, 6. м. м. ювилей своєї 10-літньої діяльности. Почин до цієї просвітянської праці дала п. Корнеля Куликова, довголітня режісерка гуртка, що з допомогою кількох одиниць бажала розбудити просвітне життя в Зборові і повіті. На протязі своєї десятьлітної діяльности гурток відіграв коло 100 вистав. Дуже часто виїзджав на села і міста, як Озірна, Поморяни, Залізці, Метенів, Плауча Велика. Завдяки матеріяльній допомозі Гуртка відреставровано театральну салю в домі „Рідної Школи“. За той час набув Гурток для себе декорації, театральні строї, перуки, театральні реквізити і драматичну бібліотеку, що рівночасно служить для читалень тутешнього повіту. На програму свята зложилися: спільна фотографія членів Гуртка, вистава „Підгіряни“, а по виставі товариські сходини. Свято принесло повний моральний і матеріяльний успіх. На товариських сходинах у салі „Рідної Школи“ дир. Світинський виголосив реферат, в якому дав огляд діяльности Гуртка за час свого істнування. Після реферату була дискусія і забава з танцями.

БОРЩІВ. **(Свято Шевченка).** Заходом Повітового Кружка Рідної Школи в Борщові відбувся дня 1. ц. м. концерт в честь Тараса Шевченка. Свято пройшло надзвичайно удатно. Без огляду на буддень гостей явилось дуже багато. Явилося також чисельно українське духовенство. В концерті взяли участь хори з Циган, Жилинець, Борщева та орхестри з Циган і Борщева. Взяв участь також і діточий хор Рідної Школи з Циган. Концерт почався „Заповітом“, опісля д-р В. Чировський виголосив промову, що зробила дуже додатне враження. Дальшу програму виповнили деклямації, дута орхестра та виступ діточого хору Рідної Школи з Циган. На окрему згадку заслуговує виступ на концерті звісного тенора д-ра В. Тисяка, що відспівав кілька народніх пісень. Присутні, захоплені його голосом зробили йому овацію.

САМБІР. **(Нарада Філії „Сільського Господаря“).** Дня 6. квітня ц. р. відбулася довірочна господарська нарада, уладжена Філією „Сільського Господаря“, при участи 25 делегатів з поодиноких сіл. Через те, що в почасі повінь, делегати інших сіл не могли прибути. Нараду відкрив д-р І. Кульчицький, проводив Федір Штокало-Кульчицький. Присутні вислухали реферату делегата Гол. Т-ва „Сільський Господар“ у Львові інж. Евгена Храпливого, в якому порушено всі актуальні господарські справи, а зокрема організаційні питання „Сільського Господаря“ та кооперації. Слід зазначити, що організація господарського життя в повіті слаба та що плян організації наших селян, який плянується перевести в осени Філією „Сільського Господаря“ дасть певне ожизлення в праці повіту.

КАЛУШ. **(Господарсько-політична нарада).** Заходом Повітового Комітету УНДО в Калуші відбулася в пятницю, 8. квітня ц. р. в салі Народнього Дому господарсько-політична нарада. Не зважаючи на весняну пору а з нею й на утруднену комунікацію наслідком виливу гірських рік, на нараду прибуло поверх 400 селян, що виповнили по береги велику салю збору. Нараду відкрив голова місцевого комітету д-р І. Сохацький, після чого посол О. Луцький виголосив реферат про господарське положення краю. Звіт із діяльности Укр. Парляментарної Репрезентації подав посол Д. Великанович. Хід нарад пройшов поважно і річево, а голошених рефератів вислухали зібрані з великим зацікавленням.

—o—

СПОРТ.

Біг навпростець Українського Ремісничого Спортового Клюбу.

УРСК при Рем.-Пром. Бурсі, Пасічна 2, устроїв у неділю, 10. ц. м. свій перший весняний біг навпростець. Траса цього бігу на довжині 2.200 м. вела личак. парком і горбками Погулянки. Стартувало 16 змагунів: 8-ох з Сокола IV. та 8-ох з УРСК. Найскорше прибігли до мети: 1) Дашкевич 8 мін. 30 сек., 2) Мацейко і 3) Білозір (всі три з УРСК) — решта змагунів скінчила біг у ювсім можливій формі.

„Сян“ і „Скала“ в Б-клясі.

Довідуємося, що спортові дружини перемиського „Сяну“ і стрийської „Скали“ авансували до Б-кляси. Таким чином у цьому році будуть змагатися за мистецтво Б-кляси у львівській окрузі чотири українські клюби: „Пролом“ у Станиславові, „Поділля“ в Тернополі, „Сян“ у Перемишлі і „Скала“ у Стрию.

Нові книжки й журнали.

Homo: „KULT DOBRA“ (z zagadnień etyki). Rohatyn 1932. Стор. 86. Форм. 8°.

Stanislaus Mornik: POLENS KAMPF GEGEN SEINE NICHTPOLNISCHEN VOLKSGRUPPEN. Berlin und Leipzig 1931. Walter de Gruyter et Co.

Ціни набілу у Львові.

„Маслосоюз“ платив кооперативам дня 11. IV. 1932 за масло експортове та десерове пріма 3·20 зол., за літру молока 23—24 сот., літру сметани 1·20 зол., копу яєць 3·50—3·70.

ОГОЛОШЕННЯ

Театри.

Великий Театр.

Вівторок, 12. IV. год. 7.30 веч. „День його повороту“, песа Налковської (ювилей Хмелінського).

Середа, 13. IV. год. 5. поп. „Дзяди“.

Четвер, 14. IV. год. 8. веч. „Гугеноти“ опера.

Театр Ріжнородностей.

Вівторок, 12. IV. год. 7.30 веч. „Роксі“.

Середа, 13. IV. год. 7.30 веч. „День його повороту“, песа Налковської (виступ Хмелінського).

Четвер 14. IV. год. 7.30 веч. „День його повороту“.

Пятниця 15. IV. год. 7.30 веч. „День його повороту“.

Кіна.

АПОЛЬО: „Карамазов“ (Фріц Кортнер), на основі Достоєвського.

КАСІНО: „Вільні душі“.

КОПЕРНИК: „Хай живе свобода!“

ЛЕВ: „Ватерльо-бридж“.

МАРУСЕНЬКА: „Хай живе свобода!“

МІРАЖ: „Натхнення“ (Грета Гарбо).

ОАЗА: „Співачка зі завулка“.

ПАН: „Дівча з Пратеру“. „Циганський хор“.

ПАЛЯС: „Князь Бубуль“ (Дж. Мільтон).

ПАСАЖ: нечинний.

ПРОМІНЬ: „Парада кохання“.

СОНЦЕ: „Чорна коверта“.

СТИЛЕВЕ: „Севілля місто кохання“ і комедія „Лярі й Гарді“.

УТІХА: „Пат і Патахон як королі“, „Летун“ (Дж. Гольт).

ХИМЕРА: „Баль в опері“ (Ів Петрович).

Програма радіо.

Середа, 13. квітня 1932.

Кенігсберг (217,1) 18.30 Східна музика, 20.00 „Марта“ оп. Фльотова. **Ляйпціг** (259,3) 12.00, 17.00 Концерт, 16.00 „Йобсіяда“ оп. для молоді Якобія, 18.35 Лекція італ., 20.00 „Ді Шальксгафте Вітве“ оп. Вольф-Феррарія. **Братислава** (278,8) 18.00 Мадярська зал. **Гільверзум** (298,2) 19.40 Конц. гебрейської музики, 20.40 „Юда Маккавей“ орат. Генделя. **Мілано** (331,4) 13.10 Концерт, 16.45 Камер. музика. **Льондон** (356,3) 18.30 Концерт, 20.00 „Ейпріл Фулішнес“ радіоревія. **Берлін** (419) 20.45 „Продана наречена“ оп. Сметани, 21.35 „Надя“ оп. Кінеке. **Рим** (441,2) 17.30 Пісні, Велія Капуано, 20.45 Опера. **Лянґенберг** (472,4) 20.30 Концерт сучасної музики. **Прага** (488,6) 15.30 Пісні, Вери Борської. **Відень** (517,2) 11.30 Квартет, 17.00 Концерт, 20.15 VII Симфонія Е-Дур Брікнера, 21.40 Весела музика. **Рига** (525,4) 19.05 „Фіялка з Монмартру“ оп. Кальмана. **Ленінград** (1000) 14.00, 15.00, 19.30 Концерт, 18.30 Авдиція, 22.07 Комунікати, Концерт. **Осльо** (1083) 22.15 Спів, Анна Тібель. **Москва** (1481) 10.00, 14.30, 15.00, 17.30, 18.30 Концерт, 22.00 Муз. літ. авдиція. **Париж** (1724,1) 20.00 „Сучасний Китай“, 21.50 Рецитації, 21.40 Мода, 21.45 Авдиція.

ЛЬВІВСЬКЕ РАДІО.

Середа, 13. квітня 1932.

11.45 Перегляд преси. 12.10, 15.00, 16.10, 19.40 Грамофон. 13.20 Метеорол. комунікат. 15.05, 15.25, 16.15, 16.55, 20.15 Трансм. із Варшави. 15.15 Пластунський куток. 16.20 Серед книжок. 16.35 Грамофон і „Сільва рерум“. 17.35 Авдиція та концерт льв. хору лісників. 18.00 Концерт. 18.50 Всячина. 19.25 Літер. балачка. 19.45 Прес. рад. денник. 20.00 Муз. фейл. 22.00 Підгалянські балачки. 23.10 Танкова музика.

ОПОВІСТКИ

За оголошення редакція не відповідає

Товариство взаїмних обезпечень „Дністер“ у Львові в справі доповняючого вибору трьох відпоручників на Загальні Збори. Згідно з постановами § 24. статута подаємо до прилюдного відома, що для доповняючого вибору на решту часу для виконання функцій на місце померших: 1 відпоручника з виборчої округи Львів-місто і 2 відпоручників з виборчої округи Львів-повіт, відбудуться виборчі збори членів Товариства в понеділок, дня 18. квітня 1932 р., у дирекційній салі Товариства „Дністер“ при вул. Руській ч. 20 під проводом адвоката д-ра Степана Федака, а саме для першої округи в год. 12-ій в полудне, для другої округи в год. 12.15 в полудне. За легітимацію служить остання поліса. — **Дирекція Товариства взаїмн. обезпечень „Дністер“.**

На Рідну Школу зложили в нашій Адміністрації Всч. о. Зенон, о. Антін і Іван Флюнт, замісць квітів на могилу сестрінниці Наталії Скоропади, зол 15.—; Вп. Евгенія Шкляр, Гвоздець, з нагоди шлюбу зол. 5.—; Вп. Мих. Остапюкова, Біла Шляхоцька зол. 20.— як коляда.

ДРІБНІ ОГОЛОШЕНЯ

За оголошення редакція не відповідає

ФІРАНКИ ручної роботи, капи — накидки, портієри, брокати — прекрасні — за безцін тільки — Робітня **Фрайліх**, Львів, Сикстуська 21. Централя Відень. 1600 5–?

ГОДИННИКИ — продає найдешевше — Домбровський-Розварженський — Академічна 2. 1646 1-7

■ **КИЛИМИ** — відділ ліквідую. Останки хідників продаю незвичайно дешево. Фабричний склад **Ванк** — площа Марійська 5. І. поверх. 1538 7 14

ДЛЯ ХОРІВ читалень ноти „За Україну“, „Народнім лицарям“ Безкоровайного, продає Книгарня Шевченка. 1653 3—3

БАНДУРА добра на продаж. Варшава, вул. Брудновска 14 м. 26. Л. Березовський. 1687 2—3

БІЛЯ ПЯТЬ моргів з будинками, близько за рогачками Львова можна купити за біля 8.000 зол. на ліцитації дня 13. квітня ц. р. в городськім заміськім суді у Львові, бюро ч. IV. год. 10. 1691 2-2

3 ПОКОЇ КУХНЯ (соняшні) вул. Абрагамовичів 6 бічна Кадецької до винайму.

ДО ВИНАЙМУ 3 покої, кухня з повним комфортом (передпокій, 2 спіжарки, лазничка, прачкарня, електрика, газ) за місячним комірним. Генінга 20 (за костелом св. Антонія). Дзвінок 2. 1697 1—2

КОНЦІПІЄНТ з 3-літ. практикою шукає місця в адвоката за скромною винагородою. Зголошення до Адмін. „Діла“ „Для конціпієнта“. 1673 2—4

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає

Найдешевші книжки!

МИКОЛА МАТІВ-МЕЛЬНИК

КРІЗЬ ДИМ І ЗГАР

Ціна 50 сот., з почтовою перес. 70 сот.

ЕВГЕН ЧИКАЛЕНКО

Спогади І. ІІ. і ІІІ. часть

Ціна 8·— золотих — без пересилки.

ВОЛОДИМИР ОСТРОВСЬКИЙ.

СМІХ ЗЕМЛІ

Ціна 1·50 зол., з почт. перес. 2·10 зол.

ПОДЯКА.

Невблагана смерть перервала нитку молоденького життя **Наталії зі Сапруків Скоропади** дня 29. III. ц. р. Складаю щиру подяку Високопреподобному о. канонікові Михайлові Комарницькому за кріплення на дусі моєї Дружини в тяжких передсмертних хвилинах, за Найсвятіші Тайни та проводи, разом з Всечеснішими Отцями Заяцем і Лопачаком, тлінних останків на місце вічного спочинку в дні 31. III. 1932. Почуваю себе дуже зобовязаним Товариству „Молода Громада“ в Перемишлі, що дало мені змогу сповнити бажання блаж. памяти Дружини, щоби останню її подорож звеличати хоровим співом. Дякую Управі і Надзірній Раді Районової Молочарні в Вишатичах, моїм співробітникам з „Маслосоюзу“ в Перемишлі, всім кревним і знайомим, що відпровадили разом зі мною мою Дружину на місцевий цвинтар, а також дякую всім, а зокрема Дирекції „Маслосоюзу“, Взаїмної Помочі Маслосоюзників у Львові та Маслосоюзникам, що в хвилині тяжкого удару для мене, висловами співчуття та розумінням мого горя старалися облекшити мені тягар болю.

Інж. Іван Скоропада.

Подяка.

Дня 1. квітня ц. р. за волею Всевишнього відпровадили ми на місце вічного спочинку нашого Найдорожчого Татуся і Дідуня — бл. п. о. **Александра Зубрицького,** архидіякона Катедральної Капітули в Перемишлі. У нашім тяжкім горі в часі недуги Покійника як і в трагічних для нас хвилинах після Його смерти зазнали ми від наших приятелів і знайомих багато прихильности і щирого спочуття, за що оцим складаємо щиру та сердечну подяку.

Невимовно вдячні ми Їх Ексцеленції Високопреосвященному Митрополитові Кир Андреєві, що хоча знеможені недугою самі, зволили ласкаво памятати про нашого Найдорожчого Батька та в часі недуги через свого відпоручника пересилати слова потіхи.

Щиру подяку складаємо Їх Ексцеленції Преосвященному Кир Йосафатові за ласкаві відвідини в часі недуги, за відправу парастасу при тілі, за провід у переносі тіла, за Архієрейську Службу Божу і за проводи тлінних останків на місце вічного спочинку. Щиро дякуємо теж Їх Преосвященству Кир Григорієві за відвідини хорого і за участь у парастасі, переносі тіла і в похоронах.

Щиро дякуємо Впр. і Всесв. о. Мітратові д-р Василеві Пиниловi за Святі Тайни в часі недуги і слова потіхи, Впр. о. Пралатові Михайлові Мрицові за зворушаючу проповідь у часі похорону. Впр. о. Совітникові Михайлові Комарницькому складаємо сердечну подяку як нашому опікунові, що від першої хвилини недуги аж до смерти чи в день чи в ночі, спішив з помочею і потіхою, а опісля з цілою пожертвою був помічним при уладженню похорону.

За відправу Служб Божих і за участь у похоронах щиро дякуємо: Впр. і Всесв. членам гр.-кат. Митрополичої Капітули, а то оо.: Мітратові Алексієві Базюкові і Пралатові Василеві Томовичеві, Крилошанам Дамянові Лопатинському і Василеві Лициняковi; Впр. і Всесв. членам гр.-кат. Катедральної Капітули в Перемишлі: оо. Пралатові Михайлові Мрицові, Мітратові д-р Василеві Пиниловi, Пралатові Володимирові Гмитрасевичеві, Крилошанам д-р Романові Решетилові і Василеві Гриникові; Впр. і Всесв. членам римо-кат. Катедральної Капітули під проводом о. Інфулата Беди; усім Впр. і Всеч. Отцям місцевим і замісцевим, а зокрема Впр. о. Іларіонові Гмитрикові, товаришеві і другові Покійного, що без огляду на поважний вік прибув, щоб віддати Покійному останню прислугу.

Щиро дякуємо всім місцевим установам, що почтили Покійника і зложили нам своє спочуття, хорам Духовної Семинарії, „Бояна“ і дівочої гімназії за спів у часі похорону, Дівочому Інститутові за панахиду при тілі і богослуження у своїй каплиці, шановному Громадянству Перемишля і околиці за численну участь у похоронах.

Врешті щиро дякуємо всім, що устно або письменно заявили нам своє співчуття.

Родина.

За редакцію відповідає Олександер Костик. Видає Видавнича Спілка „Діло“. З друкарні Вид. Спілки „Діло“. Львів. Ринок 10.